

מסורת הש"ס

א (הוא כלי שיש בו שני ראשים וכן לולב ששני הוֹלֵךְ העליונים שהן חיומת אֵם נפרדו זה מזה. ערוך צערך המנק', ט) נִבְרָא (י.י.א., א) נִבְרָא חֵמָה ר' ממון, (ד) בִּרְאָה (ס) [לעיל לא.], (ו) קִיָּא מתמשך, (ז) גי' מהר"ם ומיהו על כרחך, (ח) נִוְעָע חוֹס' לקמן לג ע"א ד"ה נקטם ומוספות ע"ז מו. ד"ה אשרה,

→

תורה אור השלם

1. וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְּאשׁוֹן פֶּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֶגְפֵי עֵץ עֶבֶת וְעָרֵב יַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שְׂבָעַת יָמִים: וּרְקִיעָא כג מ 2. דְּרָבִיָּה דְרַבִּי נָעִם וְקָל נַחֲבִיתָיָהּ שְׁלוֹם: משלי ג יז

→

גליון הש"ס

תום' ר"ה באשרה דמשח וכו' חליצתה כשרה ולולב ביום"ש. ע"י עירובין פ ע"ב מד"ה אכל קורס:

→

מוסף רש"י

התימות. קץ תומר האמללעזי העליון חיומת היא (ב"ק יצ.). כפות לשון אסורה, דמקץ (מכות כב:). טופת שתי ידיו על העמוד (וע"ז לא.). כופרא. חריות של דקל שיש בהן עוקלין בעץ קולטס (כתובות י.).

קוּץ. שיוצאין בשדרה שלו עוקלין כמין קולץין: **עקוס דומה למגל**. **חדא מלתא היא: חרות**. קשה שנעשה חריות שכן דרך הלולב עליו נושרים זימות הגשמים והשדרה מתקשה ונעשה עץ: **דומה לחרות**. התחיל להתקשות ועדיין לא נעשה עץ: **אמר רב פפא**. הא דקתני

קדוק פסול לאו שנסקדון ראשי עלין

או שדרה: **אלא דעביד כי הימנך**.

פיוצפ"ר של צרול של סופרים שיש לו שני ראשים וראשו א' מפוצל כך גדל הלולב כמין שתי שדראות מחצית עלין לכאן ומחצית עלין לכאן: **לאחריו**.

שנעקס לצד שדרה: **מלפניו**. לצד שכנגד השדרה. שדרה זהו צד העשוי כשדרה של צהמה שהללעות והסוליות מחוברין זה מכאן ומכאן ואמללעז חלק ועולה כמקל: **דסלין בחד הולא**. שכל עליו מצד אחד: **כי חופיא**. אשקוצ"א שזו מכבדין את הצית ועושין אותה מעלין של לולב המתלושין מהשדרה ואוגדין מהן הרבה ביחד: **דאיפרוד איפרודי**. ראשיהן נפרדין כענפי דקל ואין ה'מלוממין עם השדרה אכל מלמטה הן מחוברין זה: **נחלקה הסיומת**. שני עלין עליונים אמללעזים ששם השדרה כלה נחלקו זה מזה ונסדקה השדרה עד העלין שלמטה מהם: **סיומת**. לפי שמדבקין כתלוממים: **חרופא**. ענף הדקל משנתקשה שתי שנים ושלש ויוצאין צו לולבין הרבה שנשרו עליהן ומתקשו גם הם ונעשו עץ זה פונה לכאן וזה פונה לכאן כענפי שאר חילנות: **צעין כפות**. שאם היה פרוד יכפתנו והרי זה פרוד ואין אתה יכול לכופתו שיהו ענפיו הפרודים כאן וכאן נכפתים ומתממעים אכל אביהם שהן מחוברין צו לפי שקשין הן: **ואימא אופסא**. אשטיל"א מעיקר הדקל שהוא חלק ואין ענף יוצא ממנו לכאן ולכאן שאין לך כפות הימנו: **כפות**. משמע שפרוד מתחלה ואתה כופתו: **ואימא כופרא**. היינו נמי עץ כעין חרותא אלא עדיין בן שנה

או שתי שנים ולא נמנעה עלו ואתה יכול לכפות ענפיו על ידי אגוד ולוקפן למעלה לאוגדן עם אביהן: **דריה דרבי נועם**. ואלו עשוין כקולטס ויוצאין בהן עוקלין הרבה ומסרטין את הידים: **פרסי כפי דסמרי**. תמרים ענמן דרכן להיות הרבה תלוין ביחד במכבדות שלהם וקורין להם כף טרוק"א: **כפס דפיצ**. חדא: **כף קרי ליה**. וכי כתיב כפת על שם כפות אֵם פרודה ואין לשון זה נופל אלא על [עלין הלולב: **ציני הר הצרול**. לולבין שלהן העלין מועטין בשדרה מרוחקין זה למעלה וחד הרבה ועוד שקטנים הן לארכן ופעמים שאין מגיע ראשו של עלה זה לעיקרו של זה: ואיכא

שלו קודם ציטול א"כ מי שנתנו לו לולב צי"ט לא יאל ואע"ג דלא דמי כולי האי דשל עי"ז אין תקנה בשום ענין מ"מ כיון דמשום איסור עי"ז דאיכא השתא לא מיפסיל אין לנו לחושצו דחוי מחמת שאינו שלו ונראה לפרש דרבא שרי אפילו צע"ז של ישראל וצאלין שנטעו ולצסוף עצדו וכרבנן דפליגי עליה דרבי יוסי זר' יהודה צפרק כל הללמים (ע"ז דף מה). דשרו להדיוט אלא אם כן נטעו מתחלה ל כך דדרשינן תחת כל עץ רענן אלהיהם ולא עץ רענן אלהיהם ואפילו צי"ט ראשון אם נטל יאל דשרי להדיוט ולכס קרינא ביה ומתנית' דל אשרה פסול כשנטעה מתחילה ל כך והיינו אשרה דמשה דצההיא מוקי רבנן קרא דואשריהם תשרפון צאש (דברים יב) דאסור אפילו להדיוט ובעיא דכל הללמים צאשרה דנכרי דנטעה מתחלה ל כך ואח"כ צטלה אם יש דחוי או לא מיהו ללישא קמא דהתם דקאמר כי תביעי לן צאלין שנטעו ולצסוף עצדו ואליצא דרבנן דשרו להדיוט מהו לענין מזוה מאיס כלגצוה או לא הוה מצי למיפשטא מדרבא מדקאמר אם נטל יאל אלא רצא סבירא ליה כרצ דימי דמסיק דיש דחוי קמיצעיא ליה אכל צהא פשיטא ליה דיאל וא"ת תיפשטו דאין דחוי ממתניתין דענציו מרובין מעליו ואם מיעטן כשר ואין ממעטין צי"ט ואמר צגמרא הא עצר ולקטן כשר היכא דאשחור מאתמול דלא פסלינן ענציו מרובות אלא בשחורות אכל ירקות לא וכי אשחור מאתמול דחוי מעיקרא בתחלת י"ט לא היו דחוי אלמא אין דחוי אכל מזוה וי"ל דשאני התם דצידו לתקן דנהי דאסור למעט מ"מ צידו למעט אכל גבי עי"ז אין צידו לצטל דאין ישראל מבטל עי"ז של נכריש): **נַכְמָם ראשו**.

פירושו צריס פירקין: **קוּץין**. פי' צקונטרס שיוצאין בשדרה שלו עוקליס כמין קולטס וצערון פירש ענין צמיתה: **דעביד בי חופיא**. פירושו צמתי': **נַחֲלָקָה** התיומת. לא מיירי שנסקדון צראשו עלין שצראש השדרה דכולהו הכי חמתהו אלא דפריש צקונטרס שני עליו עליונים אמללעזים ששם השדרה כלה נחלקו זה מזה ונסדקה השדרה עד העלים שלמטה וצה"ג פי' נחלקה התיומת ההוא צבא דהואא היכא דדציקו אהדיד ההוא דמתיים צבו ומשוי לכו חד אי כנפראו עליו דמי פסול אי כנפרדו עליו דמי כשר: **דַּרְבִּיָּה דרבי נועם**. רצא לא היה שם משום הכי לא מיימיה הכא קרא דהאמת והשלום כדלקמן: **בַּפֶּת בתיב**. צהאי כולי עלמא מודו דיש אם למסורת וצריך טעמא: [נע' מה שמירצו צפסחים לו. ד"ה עוי קרינן ציה וכו' וע"ע חוס' לעיל ו: ד"ה ור' שמעון]:

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

לב.

דהא צמנעל שאינו שלו תנן *חליצתה כשרה ולולב צי"ט שני וצשמעתין הוה מצי לשנויי דמתני' צי"ט ראשון ולא הוה צריך לאוקמי צאשרה דמשה אלא משום דקמני דומיא דעיר הנדחת ואפילו צי"ט שני ור"ת מפרש דכולהו צע"ז דנכרי וכאן קודם ציטול וכאן לאחר ציטול ולאחר

ציטול נמי לכתחלה לא יטול ולא יתקע דמחאם לענין מזוה לפי שהיה עליו שם עי"ז וכן לא תתלוץ צו לכתחלה ואפילו אם תימצי לומר דשרי לכסות לכתחלה צעפר עי"ז כמו בשל עיר הנדחת לא דמי כיסוי לחליצה והא דמשני הכא צאשרה דמשה ולא משני דנכרי וקודם ציטול משום דמשנקנץ הלולב מן הדקל נתצטל ובפרק מזוה חליצה (יבמות ד' קג:) מפליג צין סנדל של עי"ז לסנדל של תקרובת עי"ז דאין לו ציטול ולא מפליג בשל עי"ז גופיה צין קודם ציטול צין לאחר ציטול אגצ אורחיה קא משמע לן דתקרובת עי"ז אינה צטילה עולמית וצההיא דרואוה צית דין קשה טפי דמפליג רצא התם צין שופר של עי"ז לשופר של עיר הנדחת דבשל עי"ז גופיה היה יכול לחלק צין קודם ציטול צין לאחר ציטול ועל כרחך צריך לאוקומה לאחר ציטול כפירוש ר"ת לפמ"ש שם צרוב ספרים רצ יהודה דאי קודם ציטול הא רצ יהודה דאמר התם לעיל צשופר שלמים לא יאל דמזוה ליהנות ניתנו ומיהו צריך לומר דמ"מ רצא גרס ולא רצ יהודה דהא מפרש התם טעמא דשופר של עיר הנדחת לא יאל משום דכתומי מיכתם שיעוריה ולרצ יהודה הוה ליה למימר משום דמזוה ליהנות ניתנו ומיהו קשה דצפרק כל הללמים (ע"ז ד' מז.) צעי ר"ל המשתחוה לדקל לולבו מהו למזוה ומסיק רצ דימי צאשרה שצטלה קמיצעיא ליה יש דחוי אכל מזוה או אין דחוי אכל מזוה ומוכתא מלתא דשום אמורא לא פשיט ליה הא מלתא דצעי למיפשטא מדרבי יוחנן ומדרב פפא ומשני דרצ

פפא גופיה קמיצעיא ליה וקיימא צתיון והשתא לפי' ר"ת הא אשכחן רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר' ירמיה נקטם ראשו מערב י"ט ועלתה צו תמרה צי"ט אכל עלתה צו תמרה עצרב י"ט לא חשיב דחוי והוא הדין צצטלה מערב יו"ט וללישא קמא דפרישית דעי"ז דנכרי אפילו צלא ציטול יואל כגון צי"ט שני דלא צעי לכס קשא דהתם צאשרה דנכרי מיירי דיש לה ציטול ואפילו הכי משמע דלא יאל מדחשיב לה דחוי וכי תימא דצי"ט ראשון הוא דחשיב ליה דחוי לפי שלא היה רצא דאמר הכא אם נטל יאל אלמא אין דחוי אפילו לקולא ומיהו י"ל דהא [דאמר רבא] דיאל כשצטלה מערב י"ט והא דמיצעי לן אי יש דחוי כשציטל צי"ט דלו שייך דחוי כדמוכח לקמן בצפירקין (דף לג.) דצעי ר'